JĒZUS ATGRIEŽAS 23/24 SEPTEMBRIS 2025

Džošua Mhlakela

JĒZUS ATGRIEŽAS 23/24 SEPTEMBRIS 2025

TIKAI MELNRAKSTA TULKOJUMS

Pirmo reizi publicēts 2025. gada 6. jūlijā oriģinālvalodā angļu valodā, ko izdevusi Truth Limited.

Šīs publikācijas bezmaksas versiju var lejupielādēt no Internet Archive.

Šīs vēsts saturs teorētiski ir tik satriecošs un universāls, ka tas prasa, lai šī e-grāmata tiktu brīvi tulkota bez jebkādiem autortiesību apsvērumiem jebkurā valodā vai dialektā un līdzīgi brīvi izplatīta jebkur šajā pasaulē.

IZDEVĒJA PIEZĪME

Jēzus Kristus atgriežas, lai atņemtu kristīgo baznīcu 23. vai 24. septembrī pēc Gregora kalendāra. Šie divi datumi atbilst Izraēlas Taures svētkiem, kā arī ebreju reliģiskā Jaunā gada (Roš Hašana) sākumam 5786. gadā. Baznīcas valodā šī ir ilgi gaidītā baznīcas aizraušanās, un tā ir pielīdzināta garīgajām laulībām starp Jēzu un baznīcu kā viņa jaunavu "Līgavu." Tas notiks acumirklī visās pasaules laika joslās, un neapšaubāmi arī tie, kas atrodas Starptautiskajā kosmosa stacijā, nebūs izņēmums. Paredzams, ka miljoniem cilvēku pazudīs bez pēdām, atstājot aiz sevis saburzītas drēbes un iegrūžot atlikušo pasauli septiņus gadus ilgā Lielā Bēdu periodā, kas beigsies ar Jēzus otro atgriešanos. Šoreiz viņš to darīs atklāti 2032. gada 15. septembrī, ebreju Salīdzināšanas dienā (Jom Kipurs), lai valdītu no Jeruzalemes pār visu Zemi kā ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs.

Šāda ir šī Džošua Mhlakela no Johannesburgas liecība, ko šeit viņam pierakstījis bijušais kristīgo laikrakstu reportieris. Tā ir balstīta uz diviem YouTube podkāstiem, kuros piedalās brālis Džošua — God's Voice Daily un Centwinz, kas tika pārraidīti 2025. gada jūnijā. Kopš tā laika viņa liecību ir stiprinājusi kāda Dienvidāfrikas iedzīvotāja, māsa Kristū, liecība, kura šodien liecināja, ka Jēzus viņai diktējis rakstisku paziņojumu, apstiprinot, ka viņš ATGRIEŠIES šajos gaidāmajos Tauru svētkos. Maran Atha!

Mani sauc Džošua Mhlakela. Es dzīvoju Johannesburgā, bet nāku no Keiptaunas. Es ticu Jēzum, un šodien esmu gatavs teikt pasaulei to, ko Viņš mani ir sūtījis. Es neesmu apustulis, mācītājs vai bīskaps — tikai vienkāršs, asinīm mazgāts, no jauna piedzimis Jēzus ticīgais. Es jau vairākus gadus staigāju ar Kungu. Tāpēc varu teikt, ka pazīstu Viņu personīgi. Es vienkārši vēlos visiem pateikt, ka debesu aizraušana ir klāt. Pat ja jūs neesat tai gatavi — tā ir gatava jums.

Pirms manas dzimšanas 1982. gadā manam tēvam bija sapnis, kurā viņam lika mani nosaukt par Džošua. Tas bija krietni pirms tam, kad bija pieejama tehnoloģija, lai noteiktu nedzimušā bērna dzimumu. Tomēr dažu dzemdību komplikāciju dēļ ārsts brīdināja manus vecākus, ka es iznākšu miris vai ievainots. Kad es beidzot iznācu bez jebkādām problēmām, ārsts pasludināja mani par brīnumbērnu.

Tajā pašā dienā, kad es piedzimu, mana māte gulēja ar mani uz vēdera, kad viņa sajuta garīgu spēku, kas nāca pār viņu, lai viņu nožņaugtu. Cīnoties pret šo spēku, viņa grasījās pagriezties, aizmirstot, ka es atrodos uz viņas vēdera. Ja viņa būtu pagriezusies, es būtu nokritusi uz grīdas un savainojusies, iespējams, nāvīgi. Bet tad Dievs viņai atgādināja par manu klātbūtni, tāpēc viņa stingri turējās pie manis, un šis gars pazuda.

Kad man bija apmēram četri vai pieci gadi, mani uz apmēram mēnesi nolaupīja kāds, kurš pazina manu ģimeni. Brīnumainā kārtā kāds indietis paziņoja policijai, un viņi kopā ar maniem vecākiem ieradās un mani izglāba. Es saglabāju atmiņas par to laiku — vienkārši sēdēju uz lieveņa nepazīstamā vietā un visu dienu raudāju.

Kad biju pusaudzis 16 vai 17 gadu vecumā, es cīnījos ar pašnāvnieciskām domām. Es tik ļoti gribēju atņemt sev dzīvību, un ienaidnieks man deva iespējas to izdarīt. Es atceros vienu reizi, kad mēģināju atņemt sev dzīvību, bet tieši tad, kad grasījos to darīt, Dievs mani apturēja.

Tātad nāve mani vajāja jau no dzimšanas dienas. Ir izplatīts teiciens, ka visi mirs, bet saskaņā ar Bībeli ir cilvēku grupa, kas nekad neredzēs nāvi. 1. vēstulē korintiešiem 15:51–52 Pāvils saka, "Ne visi mēs aizmigsim." Citiem vārdiem sakot, mēs visi nemirsim, bet acumirklī, acumirklī, mēs visi tiksim pārveidoti. Mēs tiksim pārveidoti no mirstīgajiem par nemirstīgajiem. Dievs mums dos jaunus ķermeņus, caur kuriem mēs nekad nemirsim. Tāpēc es domāju, ka nāves gars mani vajāja, jo varbūt Sātans jau toreiz zināja, ka mans nākotnes aicinājums dzīvē būs pateikt visiem, ka nākotnē ir cilvēku grupa, kuru Dievs izvēlēsies neredzēt nāvi. Tātad nāve ir mans ienaidnieks, un nāve ir Dieva ienaidnieks.

Amosa 3:7 teikts, "Tas Kungs neko nedara, neatklājot savu plānu saviem kalpiem praviešiem." Es neesmu pravietis, bet esmu Tā Kunga kalps. Un šodien Dievs atklāj savu plānu arī pasaules cilvēkiem.

2000. gadā es kļuvu par kristieti. Es atdevu savu dzīvi Jēzum, vēl būdams pusaudža gados pēc cīņas ar pašnāvnieciskām domām. Man šķiet, ka man bija 19 gadi, kad es nācu pie Jēzus un atdevu savu dzīvi Viņam. Tajā pašā gadā, kad biju saistīts ar baznīcu, kurā es biju, mēs mēdzām apmeklēt cilvēkus viņu mājās, lai lūgtu par viņiem. Kādu pēcpusdienu, izejot no šīm mājām ielās, es pamanīju, ka blakus mums stāv eņģelis, kura augstums ir kā ēka vai augstākais koks apkārtnē. Šis eņģelis nesa zobenu, un viņš visu laiku skatījās apkārt, it kā mūs sargātu. Mani biedri gan to neapzinājās. Es viņiem neko neteicu, jo nezināju, ko par to domāt. Jebkurā gadījumā tā bija viena no manām pirmajām pieredzēm garīgajā pasaulē kā atdzimušam kristietim. Dažreiz, gāju uz baznīcu vai no tās, un mani tik ļoti piepildīja Dieva Svētā Gara klātbūtne, ka jutos tā, it kā Jēzus ietu man blakus, pat ja es Viņu neredzēju.

2003. gadā tajā pašā baznīcā, kuru apmeklēju, kļuvu par mācītāja palīgu. Kādu nakti sapnī redzēju

nākotni. Es redzēju sevi tumšā naktī atklātā laukā. Es paskatījos uz zemi un sapratu, ka tā ir nodegusi. Instinktīvi es zināju, ka nodegusi nav tikai zeme, kur es atrados. Visa zeme bija nodegusi! Tur, kur es atrados, atmosfēra bija tik biedējoša. Bija tik biedējoši atrasties tur, kur es biju. Es devos uzkāpt kalnā, lai mēģinātu atrast citu cilvēku, jo biju pilnīgi viens šajā vietā tumšā un biedējošā naktī. Es uzkāpu kalnā, paskatījos apkārt, bet nevienu citu neatradu. Es paskatījos uz zvaigznēm un redzēju zvaigznes. Skatoties uz zvaigznēm, es sevī zināju, ka kristieši bija paņemti debesīs pirms iznīcības, kuras sekas es šeit piedzīvoju. Tad es pamodos. Pēc pamošanās es jutos tā, it kā Dievs būtu mani paņēmis, lai redzētu nākotni, un pēc tam atvedis mani atpakaļ.

Pēc septiņiem gadiem, 2010. gadā, es 28 gadu vecumā atkāpos no palīgmācītāja amata, domājot, "Dievs, es Tev esmu kalpojis. Esmu darījis visu iespējamo. Tagad drīkstu koncentrēties uz savu dzīvi?"

Nākamajā gadā, atkal sapnī, es redzēju sevi debesu tiesā. Es biju ārpus tiesas durvīm. Man priekšā, gaidot, lai ieietu, stāvēja vīrietis, kurš burtiski drebēja bailēs. Likās, ka viņš zina, ka, tiklīdz viņš ieies tiesas zālē, viņš to neizdzīvos. Jebkurā gadījumā viņš beidzot iegāja iekšā, un es nezinu, kas ar viņu notika. Tiesas process bija tik ātrs, ka tas aizņēma tikai dažas sekundes.

Vēstulē ebrejiem 9:22 teikts, "Cilvēkam lemts vienreiz mirt, un tad seko tiesa." Tāpēc es zināju, ka šie cilvēki, kas nāk uz tiesu pēc sprieduma, jau bija miruši uz zemes, bet es zināju, ka neesmu miris. Tad pienāca mana kārta. Es atrados sēžam uz viena no baznīcai līdzīgajiem tiesas soliem un paskatījos uz krēslu, kur parasti sēž tiesnesis. Tur bija Dievs — viņš bija tik milzīgs sēdeklī, kurā viņš sēdēja. Viņš bija caurspīdīgs, tāpēc es nevarēju saskatīt viņa figūru, bet tomēr es zināju, ka tas ir Dievs. Man kreisajā pusē bija Jēzus dzīvības lieluma cilvēka ķermenī, kas parādījās kā mans advokāts. Man labajā pusē bija Sātans, un viņa rokā bija bieza mape, kurā bija sīki aprakstīti visi mani grēki. Tātad ienaidnieks Sātans apsūdzēja mani Dieva Tēva un Tiesneša priekšā, bet tad Jēzus paspērās uz priekšu. Kad viņš paspērās uz priekšu, tieši tur es tiku attaisnots par visiem maniem grēkiem. Dienvidāfrikā, ja tiesa tevi notiesā un piespriež cietumsodu, tu no tiesas zāles nokāp pa kāpnēm uz aizturēšanas kameru, pirms tevi pārved uz cietumu. Tāpat tas bija šajā Debesu tiesā. Ja tev neizdodas tikt cauri, tu nokāp pa šīm kāpnēm uz elli, bet, ja izdodas tikt cauri, tu nokāp uz debesīm. Pēc manas attaisnošanas es devos uz debesīm. Kad es tur nokļuvu, bija diena, un es redzēju apkārt sēžam cilvēkus. Spriežot pēc viņu drēbēm, tie bija skolnieki un ieslodzītie. Bet viņi bija Debesīs — viņi bija to paveikuši!!!

Tad Jēzus parādījās manā priekšā baltā tērpā. Es viņu tikko biju atstājusi tur tiesā, bet tad atkal atradu viņu tur Debesīs. Šī bija pirmā reize, kad redzēju Jēzu vīzijā vai sapnī tuvumā. Viņš izskatījās pēc Tuvo Austrumu izcelsmes. Viņam bija tumši brūni mati līdz kaklam. Viņš bija izskatīgs ar glīti apgrieztu bārdu. Vienīgais, kas piesaistīja manu uzmanību, bija viņa acis. Es biju pārsteigts. Es vienkārši turpināju skatīties uz viņu. Es nevarēju novērst acis no viņa acīm. Es biju — es nezinu, vai tas ir pareizais vārds, jo angļu valoda nav mana dzimtā valoda — hipnotizēts. Mani tik ļoti pārņēma apjausma, ka mans Radītājs, kuru es mīlēju, stāv tieši manā priekšā! Viņš paskatījās uz mani un, neko nesakot, deva pavēles caur savu prātu. Tad sāka parādīties rati un sastājās manā priekšā, tik daudz, ka es tos nevarēju saskaitīt. Neviens tos nevadīja. Tajos iekšā bija labi nopulēti koka bloki, no kuriem tikai dažiem bija personvārdi. Jēzus man teica — atkal caur savu prātu, bet es to dzirdēju skaļi un skaidri: "Tu esi izglābis maz cilvēku."

Tad viņš paskatījās uz tiem daudzajiem blokiem, kuriem nebija nosaukumu, un piebilda: "Tev visi šie koka bloki jāpiepilda ar dvēselēm." Un tad es pamodos. Kad pamodos, es domāju, ka varbūt Dievs vēlas, lai es kļūtu par dvēseļu mantotāju un atvērtu baznīcu. Atkal, tāpat kā manā pirmajā sapnī, es jutu, ka atgriežos no debesīm. Un es tiešām jutu Viņa klātbūtni visapkārt sev.

Tāpēc piecus gadus vēlāk, 2016. gadā, es nodibināju mājas draudzi. Es aicināju cilvēkus ciemos,

viņi nāca, un es par viņiem lūdzu. Tas turpinājās apmēram mēnesi, bet katru reizi, kad es tur devos, lai dalītos Dieva vārdā un lūgtos kopā ar viņiem, manā sirdī man nebija miera, es nejutos labi. Visbeidzot es pateicu draudzei, ka pametu baznīcu. Viņiem vairs nebija jāierodas uz lūgšanām mājas baznīcā. Tad es izgāju ārā, gatavs doties prom, kad pagalmā pie manis pienāca veca sieviete. Viņa lūdza mani par viņu lūgties, tāpēc es uzliku rokas uz viņas galvas, viņa aizvēra acis, arī es aizvēru acis un lūdzu par viņu. To darot, es sajutu elektriskās strāvas triecienu caur savu roku. Lūdzot es atvēru acis, un šī vecā sieviete bija šeit, bet blakus viņai — tagad es neguļu, tas nav sapnis, es esmu ārā plaši klajā laukā — Jēzus parādījās tieši manā priekšā, stāvēdams viņai blakus un skatījās uz mani. Bet tagad viņš nebija ģērbies baltā tērpā. Viņam bija ģērbies majestātisks, zilganas vai tumši zilas krāsas tērps, kas sniedzās līdz pat viņa kājām. Viņš izskatījās tik spēcīgs ar saviem platajiem pleciem un spēcīgo krūšu kurvi. Kad es paskatījos uz viņa krūtīm, bija tā, it kā es tur varētu redzēt galaktikas, līdzīgas kosmosa galaktikām. Un man ienāca prātā šī doma: Šis ir tas, kas satur Visumu kopā! Un, kamēr es skatījos uz viņu aci pret aci, viņš pasmaidīja un pazuda. Man radās iespaids, ka viņa smaids bija domāts kā "Labi darīts!" par šīs baznīcas slēgšanu. Jo tāds nebija viņa plāns man; Man nevajadzēja atvērt baznīcu. Un, kad es beidzu lūgties, vecā sieviete atvēra acis un man teica: "Vai tu zināji, ka, kad tu lūdzi par mani, es jutos tā, it kā no maniem pleciem nokristu nasta, un pēc tam es jūtos ļoti viegli?" Es zināju, ka tas ir Jēzus klātbūtnes dēļ.

Citā sapnī vai vīzijā, 2016. gadā, es redzēju Jēzu debesīs, ģērbušos tādā pašā majestātiskā izskata tērpā un stāvam pie ēkas, kas atgādināja Amerikas Savienoto Valstu Augstākās tiesas ēku ar tās kolonnu fasādi. Tur viņš man īpaši teica: "Tu nedrīksti atvērt baznīcu." Man vienkārši jāpasludina viņš par drīzumā gaidāmo Pasaules Ķēniņu.

2017. gadā sapnī es tiku aizvesta uz debesīm, kur troņa zālē es redzēju Jēzu sēžam tronī, rokas atbalstot uz roku balstiem. Uz grīdas es varēju redzēt, ka ap viņa troni ir migla, un es varēju dzirdēt skaņu, it kā pasaulē tuvojas karš. Tāds bija iespaids, kas man radās. Pasaulē tuvojās kaut kas ļoti, ļoti, ļoti nopietns. Es paskatījos uz Jēzu. Atkal neatverot muti, bet caur viņa prātu es varēju dzirdēt viņu ļoti skaļi un skaidri man sakām: "Es drīz nāku!" Kad viņš pateica šos vārdus, viņš sāka piecelties, turoties pie roku balstiem. Bet, pirms viņš varēja pilnībā piecelties, no viņa nāca spēks un dažu sekunžu laikā mani nekaitīgi aizpūta atpakaļ no Debesīm caur debesīm. Es piezemējos savā gultā. Tiklīdz es piezemējos savā gultā, es pamodos un iekliedzos, tik spēcīgi sajūtot viņa klātbūtni sevī. Mana sieva gulēja man blakus. Viņa man jautāja: "Kas noticis?" Līdz šai dienai es nezinu, kāpēc es viņai to teicu, bet šī ir atbilde, kas nāca no manas mutes: "Es redzēju vīrieti Debesīs."

Agrāk es domāju, ka izaugšu un kļūšu par vecu kristieti un varbūt nomiršu deviņdesmit gadu vecumā. Bet tas viss mainījās 2018. gadā. Tajā gadā, atkal sapnī, es neredzēju Dievu, bet dzirdēju Viņa ļoti skaļo balsi. Tie, kas to dzird, lūdzu, pievērsiet uzmanību tam, ko es teikšu tālāk. Atzīmējiet vārdus, ko es tūlīt teikšu, jo neviens no vārdiem, ko es teikšu, nenokritīs zemē. Neviens no šiem vārdiem nebūs tukšs, jo tas nāk no paša Dieva. Citiem vārdiem sakot, tie piepildīsies. Šajā sapnī viņš teica: "2026. gada Pasaules kausa nebūs, jo dzīve uz zemes nebūs kā parasti tiem, kas paliks." Tad es pamodos. Es neesmu futbola fans, tāpēc, kad pamodos, nezināju, kad notika pēdējais Pasaules kauss vai kad notiks nākamais. Vēlāk es pārbaudīju un atklāju, ka 2026. gada vīriešu futbola Pasaules kausa spēles galvenokārt notiks Amerikas Savienotajās Valstīs. Vēlāk 2018. gadā, kādu agru rītu, es pamodos, ieslēdzu gaismu un sāku lasīt Bībeli. Jēzus parādījās manā priekšā baltā tērpā. Tas nebija sapnis, jo es biju nomodā. Es skatījos uz viņu aci pret aci, kad, neatverot muti, viņš prātā pateica šos vārdus: "No brīža, kad Izraēla kļuva par tautu 1948. gadā, līdz Iziešanai no Ēģiptes būs pagājuši 77 gadi." Viņš nelietoja vārdu "Paņemšana ," bet es zināju, ka viņš uz to atsaucas. Viņš piebilda: "2025. gadā, 23. un 24. septembrī, es nākšu, lai paņemtu savu draudzi. Šajās divās dienās neviens nezinās dienu vai stundu, kad es nākšu. Pēc tam uz zemes būs septiņus gadus ilgas bēdas tiem, kas paliks. 2032. gadā, 15. septembrī, es atgriezīšos uz Zemes kā Ķēniņš."

Pēc šo vārdu pateikšanas viņš pazuda, un es biju pārsteigts. Toreiz es daudz nezināju par

Paņemšanu, Otro atnākšanu un Bēdām. Kad es biju jaunībā un sāku kļūt par kristieti, kāds mācītājs man teica, ka nākotnē notiks kādas bēdas, un kristieši tās pārdzīvos. Tas bija viss, ko es zināju. Es nezināju, ka ir glābšanās ceļš caur Pacelšanu. Varbūt es par to biju dzirdējis te un tur, bet patiesībā es daudz nezināju.

Es zinu, ka šīs ir ļoti pretrunīgas tēmas, bet Dievs man kādu dienu lika izlasīt Jesajas grāmatas 55. nodaļu, kur viņš teica: "Neviens mans vārds mani neatstās un neatgriezīsies pie manis tukšā." Un tad viņš teica, ka sāks mani mācīt. Viņš sāks domāt caur manu prātu. Es neesmu Dievs, bet viņš ieliks manā prātā domas, lai es varētu vairāk saprast šos jautājumus. Viņš mani aizveda pie 2. Ķēniņu grāmatas 2:1-11 par iepriekšējo Pacelšanu — Elijas Pacelšanu. Kad Elija un Elīsa bija kopā, pravieši pienāca pie viņiem un jautāja Elīsam: "Vai jūs zināt, ka jūsu kungs šodien tiks paņemts no jums?" Un Elīsa viņiem atbildēja: "Jā, es zinu." Un citi pravieši no citām vietām darīja to pašu. Viņi viņam uzdeva to pašu jautājumu, un viņš arī atbildēja: "Jā, es zinu." Visbeidzot Elija teica Elīsam: "Pirms es tieku no tevis paņemts, saki man, ko tu vēlies, lai es tev daru." Tā es sapratu, ka Elijas aizraušanas diena viņiem nebija noslēpums. Patiesībā Dievs to bija atklājis praviešiem, Elīsam un Elijam. Tāpēc Dievs man parādīja, ka Viņš darīs to pašu arī šajā gaidāmajā aizraušanā.

Tā es sāku nopietni pētīt šo tēmu. Tad es uzzināju, ka Dievs ir iedibinājis septiņus svētkus, un Jēzus ar savu dzīvi, nāvi un augšāmcelšanos jau bija piepildījis četrus no tiem — Pashā, Neraudzētās maizes, Pirmo augļu un Vasarsvētku svētkus. Atlikuši ir tikai trīs — Taures svētki, Salīdzināšanas diena un Būdiņu svētki.

3. Mozus grāmatas 23. nodaļa mums stāsta, ka Taures svētki tika iedibināti kā vienas dienas pasākums. Tie sākās ar jaunā mēness vizuālu novērošanu. Taču, tā kā nebija skaidrības par jaunā mēness mazā pusmēness fizisko novērošanu, vienas dienas ilgums vēlāk tika pagarināts līdz divām dienām. Galu galā šī situācija radīja ebreju izteicienu "Neviens nezina dienu vai stundu ," atsaucoties uz šiem Bazuru svētkiem.

Kā jau minēts iepriekš, Jēzus bija lietojis vārdu Izceļošana, bet viņš runāja par Pacelšanu. Septiņdesmit septiņi gadi kopš Izraēlas dibināšanas 1948. gadā mūs noved pie šī paša gada, 2025. gada.

Un 2025. gadā, 23. un 24. septembrī, būs divas Bazuru svētku dienas. Tātad šis būs šaurais laika logs, kad notiks Baznīcas Pacelšana. Septiņus gadus vēlāk, 2032. gadā, 15. septembrī būs Salīdzināšanas diena, kad Jēzus atgriezīsies uz Zemes kā Ķēniņš.

Tad kāpēc viņš man stāstīja par Pasaules kausu? 1. Tesaloniķiešiem 5:5 mums ir teikts, ka pienāks laiks, kad cilvēki skaļi gavilēs par miera un drošības atnākšanu visā pasaulē. Vismaz to pasaulei pēc Paņemšanas solīs harizmātiskais Antikrists. Varbūt tiešām iestāsies miers, bet es nezinu, cik ilgi tas turpināsies. Bet līdz 2026. gada jūnijam pasaule būs tik briesmīgā haosā, tik daudz haosa un iznīcības, ka FIFA nevarēs rīkot Pasaules kausa spēles ASV, Kanādā un Meksikā.

Mateja evaņģēlija 24:36 Jēzus teica, ka neviens nezina Aizraušanas dienu vai stundu. Taču, ja internetā pameklēsiet Google, varēsiet atrast tīmekļa vietnes, kas paskaidro, ka šis izteiciens patiesībā ir ebreju valodas idioma, kas apzīmē Taures svētkus. Taures svētki sākotnēji bija vienas dienas svētki, un tie sākās ar fizisku "jaunā mēness" redzēšanu. Vizuālās novērošanas nenoteiktības dēļ vienas dienas svētki ilga divas dienas. Tādēļ varētu teikt, ka neviens nezināja jaunā mēness dienu vai stundu — un līdz ar to Taures svētku dienu — un galu galā arī Aizraušanu.

Taču šeit tas atspoguļo arī tradicionālās ebreju kāzu tradīcijas. Tikai tad, kad līgavaiņa tēvs ir izlēmis par kāzu datumu, viņš saka savam dēlam: "Ej un atved savu līgavu." Tādējādi neviens nezina kāzu dienu vai stundu, pat ne dēls, bet tikai tēvs. Baznīca ir Jēzus līgava, tāpēc Aizraušana

būs līdzīga kāzām starp Jēzu un Baznīcu. Uz Zemes tas notiks dienā, ko neviens uz Zemes nezina, pat ne Dēls uz Zemes, bet tikai Tēvs.

Un, ja paskatās uz 1. vēstuli korintiešiem 15:51–52, Pāvils piekrīt Jēzum, pieminot "pēdējo bazūni." Daudzi cilvēki, lasot par "pēdējo bazūni," meklē Atklāsmes grāmatā un saka, ka pēdējā bazūne ir septītā eņģeļa septītā bazūne Lielo bēdu laikā. Tas ir nepareizi. Bazūņu svētku laikā šofars tiek pūsts 99 reizes, kam seko simtā, un pēdējā ir "pēdējā bazūne."

1. vēstulē tesaloniķiešiem 5:1 teikts, "Bet, brāļi un māsas, par laikiem un datumiem mums nav jāraksta jums." Pāvilam nebija nepieciešams rakstīt tesaloniķiešiem par "Tā Kunga dienas" laikiem un datumiem. Tas bija tāpēc, ka Tā Kunga diena būs notikums, kas no viņiem tiks slēpts nākamos 2000 gadus, bet kas tiks atklāts Pastaro laiku draudzei. Un 4. pantā Pāvils saka, ka šī diena nebūs pārsteigums tiem, kas ir gaismā, bet kā zaglis tā pārsteigs tos, kas ir tumsā.

Vēstule ebrejiem 10:25 mūs mudina neaizmirst sapulcēties kopā, bet darīt to vēl jo vairāk, redzot, ka šī diena tuvojamies. Un es jums saku, ka tā nav kāda nejauša diena, bet gan noteikts laika logs, ko var redzēt tuvojamies.

Apustuļu darbos 1:6-7 Jēzus mācekļi pēc augšāmcelšanās viņam jautāja, "Vai šinī laikā tu kļūsi par Izraēla ķēniņu?" Bet viņš tiem sacīja, "Nav jūsu daļa zināt laikus un brīžus, ko Tēvs ir nolicis savā paša varā. Bet jūs būsiet mani liecinieki Jūdejā, Samarijā un līdz pašam zemes galam." Citiem vārdiem sakot, laiki, kad Jēzus atgriezīsies un būs Izraēla ķēniņš, nedrīkst būt viņu rūpe. Galu galā tam bija jānotiek 2000 gadus vēlāk.

Tas ir līdzīgi kā Daniēlam, kuram tika pavēlēts apklust un aizzīmogot savu grāmatu līdz pasaules galam. Tātad pasaules gala laikā baznīcai pienāks atklāsme, atklāsme par pašu pasaules gala laiku.

Tāpēc es rakstu, lai brīdinātu Dienvidāfriku un pasauli, ka Jēzus atgriežas. Ja jūsu dzīvē nav Jēzus vai ja neesat atdevuši savu dzīvi Jēzum, atcerieties, ka laiks tuvojas. Laiks, ko Dievs ir noteicis, lai cilvēki Viņu pieņemtu, žēlastības periods, kurā Dievs ir devis baznīcai, lai tā sniegtos pasaulei, lai visi varētu pieņemt Jēzu un tikt glābti, tuvojas beigām.

Paņemšana notiks. Miljoniem kristiešu visā pasaulē, tostarp Dienvidāfrikā, pazudīs sekundes simtdaļā. Pēc kristiešu padzīšanas no pasaules pār pasauli nāks Dieva spriedums.

Pasaule gatavojas 2026. gada Pasaules kausam. Taču pēc 2025. gada Paņemšanas pasaulē valdīs tāds haoss, iznīcība un posts, ka līdz 2026. gada jūnijam vairs nenotiks neviena Pasaules kausa spēle. Pasaule kļūtu par neatpazīstamu vietu.

Tāpēc es vēlreiz esmu šeit, lai lūgtu jūs visus — lūdzu, nedomājiet, ka jums ir daudz laika. Jums nav daudz laika. Atcerieties, ka es netiku aicināts atvērt baznīcas. Kādreiz es domāju, ka tieši to Dievs man bija iecerējis. Taču kopš tā laika esmu atklājis, ka mans aicinājums ir pasludināt pasaulei, ka, galvenais, Jēzus ir dzīvs un drīz atgriezīsies. Tāpēc, pasaule, esi gatava. Atstājiet visus savus grēkus un nāciet pie Kristus, kur atradīsiet pestīšanu. Ir pienācis noslēguma laiks. Nevaru teikt, ka esmu vienīgais aicinājums, bet esmu viens no pēdējiem Dieva aicinājumiem. Tāpēc es aicinu ikvienu — parastos pilsoņus, uzņēmējus, slavenības, valdības ministrus, valstu prezidentus visos kontinentos visā pasaulē — atdodiet savu dzīvi Jēzum tagad, jo debesu aizraušanas laiks ir klāt.

2019. gadā es redzēju Tomu Hornu televīzijas šovā runājam par savu grāmatu "The Wormwood Prophecy". Viņš vairs nav ar mums, bet šovā viņš teica, ka viņam ir informācija no NASA darbinieka, ka 2029. gada piektdienā, 13. datumā, Zemi ietrieks asteroīds. Horns teica, ka viņam

nācās apsēsties šokā, kad viņš saprata, ka asteroīds varētu būt degošā zvaigzne, kas minēta Atklāsmes grāmatas 8. nodaļā. Ja šis datums iezīmē septiņu gadu ilgā Lielā bēdu perioda viduspunktu, tad, skaitot atpakaļ 3 ½ gadus, viens nonāk līdz 2025. gadam. Es jums saku, ka viņam bija taisnība par viņa kopējo nākotnes laika grafiku, kas būtībā sakrīt ar manējo.

Es saņēmu pēdējo lielo vīziju 2018. gadā. Protams, šī nav pirmā reize, kad par to runāju kopš tā laika. Piemēram, es runāju starptautiskajā aplādē "God's Voice Daily". Man ir arī savs YouTube kanāls, kurā es cenšos izplatīt šo vēstījumu. Es šeit neminēšu kanāla nosaukumu, jo neesmu šeit, lai sevi reklamētu.

Jēzus nomira, tika apglabāts, augšāmcēlās un uzkāpa debesīs 32. gadā pēc Kristus. Ir Bībeles pētnieki, kas uzskata, ka viņš būs prom 2000 gadus un tad atgriezīsies. Ja 32. gadam pieskaitīsiet 2000 gadus, nonāksiet 2032. gadā, kas ir Kristus atgriešanās gads. Bet pirms tam būs septiņi Lielo Bēdu gadi, tāpēc, ja no 2032. gada atņemsiet septiņus, nonāksiet šajā, 2025. gadā!

Nav šaubu, ka daudzi cilvēki man teiks, ka daudzi citi jau iepriekš ir noteikuši šāda veida datumus. Tie visi ir noveduši pie nekā, bet ar šo tā nebūs. Esmu MILJARDU PROCENTU pārliecināts, ka Baznīcas Paņemšana notiks šī gada 23. vai 24. septembrī. Es lūdzu pasauli tam būt gatavai. Noteikti veltiet savu dzīvi Jēzum. Viņš ir ceļš, patiesība un dzīvība. Viņš ir Dievs.